Londoni tévés, Piers Morgan lesz Larry King utóda a CNN esti talkshow-jában » 20. oldal

NÉPSZABADSÁG

2010. DECEMBER 21., KEDD • LXVIII. ÉVFOLYAM, 296/2. SZÁM, 20 OLDAL • BUDAPESTI KIADÁS • WWW.NOL.HU • 190 FORINT, ELŐFIZETŐKNEK 134 FORINT

Eltörölt sajtószabadság

Az Országgyűlés a lapzárta után szavazott a médiatörvényről

Egyetemisták az elhallgattatás ellen Fotó: Bócsi Krisztián

Csaknem kétezer fiatal tiltakozott tegnap befogott szájjal a Fidesz–KDNP-többség új médiatörvénye ellen a Szabadság téren, az előzetes elképzelések szerint abban az időpontban, amikor nem sokkal távolabb, az Országgyűlés épületében épp a rendkívül komoly viták kereszttüzébe kerülő szabályozásról szavaztak volna. Csakhogy az eredetileg tizenkilencedikként tárgysorozatba vett szavazást áttették a huszonkilencedik helyre, vagyis a név szerinti döntés jóval lapzártánk után kezdődött meg, feltehetően azért, hogy a lapokba a törvény elfogadásának vagy jóval kevésbé valószínűsíthető elutasításának híre már ne kerülhessen be. Márpedig a döntés – túl a végszavazáson – számos pontjában tartalmaz érdekességeket. Korábban ugyanis a Fidesz hajlandónak mutatkozott enyhíteni az eredeti tervein. Így megszavazták azt, hogy a sajtótermékekre kirótt esetleg több tíz- vagy százmilliós bírságot csak a bírósági döntés után kelljen pervesztesség esetén leróni. Egy tegnapi „visszamódosító” szerint azonban ezt a halasztó hatályú kedvezményt a sajtó elveszítené – amikor a médiahatóság így dönt, fizetni kell. Csak utána lehet perre menni.

Részletek a 2–3. oldalon »

Muszáj Herkulesnek lenni

A Magyar Köztársaság elismeri és védi a sajtó szabadságát – áll az alkotmányban. Mostantól törvény írja felül e paragrafust. A köztársaság továbbra is elismeri, de már nem védi a sajtószabadságot. A kormánypártok tegnap megszavazták a törvényt, amely politikusok megbízottjait hatalmazza fel arra, hogy a média bármely szereplőjének sorsa felől döntsön. Olyan büntetésekre ad lehetőséget tetszés szerint konstruálható vétkekért, amelyek súlya alatt az érintettek csak összerogyhatnak. Mintha a halálbüntetést állítanák vissza a büntetőjogban, párhuzamosan a bíróságok politikai irányítás alá helyezésével.

Nem sorshúzással döntöttek 1848-ban a 12 pont sorrendjéről, oka volt, hogy a sajtószabadság került az első helyre. Akkor is, ha *Táncsics Mihályon* kívül nem volt fogoly a börtönben, akit március 15-én kiszabadíthattak volna. De emiatt senki nem mondta, hogy nem is olyan nagy baj, ha a politika kezében van a sajtó szabadsága. Ugyanis ilyenkor nem az újságírók kerülnek igazi veszélybe, nekik csak a bőrükre megy a játék. A valódi vesztes a társadalom, amelyet próbálnak kiszorítani a közös beszéd, vagyis a gondolkodás lehetőségéből. Amely vagy engedelmeskedik – vagy lázad. Egyik sem az alkotás termékeny pillanatainak terepe. Rossz kört rajzoltak körénk. Ki kell belőle törni.

Mindezt csak egy ennyire megosztott országban lehetett így megcsinálni. Ennyire megosztott sajtóval. Ahol a jobboldali lap azzal érvel, hogy nincs rendjén, ha nem hazaárulózhatja le *Gyurcsányt*. Nem: az a halálos, hogy a jövőben csak súlyos büntetés kockázata mellett írhatjuk le, hogy megtámadták a sajtószabadságot. Ők is, mi is, más is csak így. Ahol ez megtörténhet, bármi megtörténhet. Az ország, ha hagyjuk, a szabadság laboratóriumából a szabadság megvetésének szigete lehet, ahonnan menekül az élet. Mi maradunk!

Muszáj Herkulesnek lenni. Ha nem iktatta volna ki sorra a hatalom ellensúlyait a kormány, lenne ok kétségekre. Így nincs. A gondolat kijárási tilalmát vezetik be. Mondják, aki törvénytisztelő, elintézi a dolgait sötétedés előtt. Mi azt feleljük: mi közöd hozzá, hova megyek és mikor? Mi közöd hozzá, mit írok? Ha valakit bánt, beperel. Mint eddig. Bízd ránk! Nem vagyunk az alattvalóid.

Nagy N. Péter

EU-hosszabbítás a földmoratóriumra

Az ugrásra kész tőkeerős dán, holland és osztrák gazdáknak várniuk kell még három évig, hogy termőföldet szerezhessenek Magyarországon. Az Európai Unió ugyanis hozzájárult, hogy három évvel meghosszabbítsuk a mezőgazdasági földterületekre vonatkozó korlátozásokat: azaz jogi személyek és magyarországi lakóhellyel nem rendelkező magánszemélyek továbbra sem vehetnek szántót, legelőt. A témában illetékes biztos, *Michael Barnier* hétfőn Brüsszelben arra hivatkozott, hogy a hosszabbítás nélkül nem zárható ki súlyos zavarok fellépésének az esélye a magyar földpiacon. Az unió reméli, hogy Magyarország 2014-ig képes lesz felkészülni a teljes körű liberalizációra, és azután „a magyar mezőgazdasági ágazat az unió belső piacának minden előnyét élvezheti”.

A föld ára nálunk még mindig alacsony, így a hazai tulajdonosoknak is várniuk kell a haszonra, ha befektetési céllal vásároltak. *Raskó György* agrárszakember arra hívja fel a figyelmet, hogy a termelők idehaza további három évig versenytárs nélkül gazdálkodhatnak.

Írásunk a 10. oldalon »

9 770133 175029 10296

Kamatot emelt a jegybank

Tovább romolhat az MNB és a kormány viszonya

Láthatóan nem talált értő fülekre a Magyar Nemzeti Banknál (MNB) a miniszterelnöki óhaj. *Orbán Viktor* másfél hete a lettországi Rigából üzente meg *Simor Andrásnak*, hogy a magyar gazdaságnak olcsó hitelre van szüksége a növekedéshez, az alapkamatot ezért csökkenteni kell, nem pedig emelni. A jegybank vezetése azonban láthatóan tartja magát ahhoz, hogy az MNB elsődleges feladata a pénzromlás ütemének féken tartása. Simor legalábbis tegnapi tájékoztatóján az inflációs kockázatokkal indokolta, miért döntött a monetáris tanács az alapkamat újabb 25 bázispontos emelése mellett. (Az irányadó ráta így 5,75 százalék lett.)

A jegybankelnök szavaiból ráadásul arra lehetett következtetni, hogy jövő év elején, amennyiben maradnak a mostani folyamatok, további kamatemelésre lehet számítani. Ezt a konklúziót vonták le a lapunk által megkérdezett elemzők is, bár azt is hozzátették, hogy a gazdasági folyamatok alapján a mostani emelés nem biztos, hogy indokolt volt. Hasonló véleményen van a kormányzat is. A Nemzetgazdasági Minisztérium a döntésre reagáló közleményében borítékolhatónak, ám ezzel együtt szükségtelen és hatástalan lépésnek titulálta a tegnapi kamatemelést.

Londoni elemzők még sarkosabban fogalmaznak. Véleményük szerint a magyar jegybank és a kormány közötti, máris jelentős feszültség további éleződését eredményezheti az újabb – többük szerint egyébként szintén felesleges – kamatemelés. Egy kérdésre válaszolva azonban Simor András kifejtette: semmiképpen nem tekintené kiélezettnek a kormány és az MNB viszonyát. Ugyanakkor idézte az Európai Központi Bank véleményét, amely szerint az a jó, ha a jegybank függetlenségét figyelembe veszik, s ez csökkenti az országkockázati felárat is.

Bár a jegybank elnökét nem lehet olyan könnyen elmozdítani, a kormányzó többség már többször is bebizonyította, hogy nem esik nehezére úgy alakítania a törvényeket, hogy a nem tetsző személyeket elmozdíthassa pozíciójukból.

Tegnap *Kopits Györgynek*, a Költségvetési Tanács elnökének december végével megszűnő megbízatásához „ágyaztak meg” a képviselők. Az egészségügyi törvénytervezethez benyújtott módosító indítványra azért volt szükség, mert a korábban elfogadott, a tanács átalakításáról szóló javaslatot pontatlanul fogalmazták meg, és így Kopits Györgyöt nem lehetett volna visszahívni.

Bővebben a 9. oldalon »

HIRDETÉS

